

(2 Barnskapet.doc) Brev till nyomvända

2 Barnskapet S 167–169

Poängen i avsnittet "2 Barnskapet" är att visa att gamla förbundet inte känner till att en människan kan leva i barnskap i sitt förhållande till Gud. Gamla testamentets heliga ser inte Gud som sin Fader. Barnskapet kom med Jesus och förmedlades till den kristne via Anden. Anden i sin tur förutsätter tro.

Men gamla förbundet kände icke barnskapet. Ingen av dess heliga män hava, såvitt jag förstår, känt Gud som *fader*. s 167

I första Mosebok se vi Gud göra en *människa* av jordens stoft. I tidens fullbordan kommer Guds Son i människogestalt och lyfter oss till en av alla förutgående generationer okänd härlighet »Men då tiden var fullbordad, sände Gud sin Son, född av kvinna, född under lagen, på det att han skulle friköpa dem som voro under lagen. att vi skulle få *barnskapet*. Emedan I ären *barn*, har Gud sänt sin Sons Ande i edra hjärtan, som ropar: Abba, Fader.» Gal. 4:4—6. I den nya skapelsen födas vi av Anden till söner. s 168

Den själavårdande poängen är att visa att de nyomvända lever i barnskap.

Men nu torde någon fråga: Hur skall jag då säkert veta, att jag är ett Guds barn? Därom vittnar Anden, som bor i dig. Om du icke är Guds barn, varför ropar ditt hjärta: Abba, Fader! Och varför viskar du: »Jesus, Jesus, min dyre Jesus», om icke därför att Guds Ande manar gott för dig. En förtvivlad kvinna sade en gång till mig: »Det är besynnerligt, att jag ropar: 'Jesus, Jesus', då jag vet, att jag är förlorad.» — »Ja, det är besynnerligt», sade jag. *Och hon log*. s 169

Den för kristet liv nödvändiga Anden förbinds med nyfödelsen, men nyfödelsens när kan vara okänt. Detta ej avgörande, nyfödelsen ger sig tillkänna genom att den kristne lever. En kraft har kommit in i hennes själ, Guds mäktiga liv. Också detta sagt i själavårdande syfte.

Nyfödelsen av Anden är oförklarlig. Då Nikodemus frågade: »Huru skall detta ske», eller: »Huru kan en människa åter födas?» svarade Jesus: »Vinden blåser, vart den vill, och du hör dess röst, men du vet icke varifrån den kommer eller vart den far. Så är var och en, som är född av Anden.» Du kan ej beskriva nya födelsen och vet måhända ej stunden för densamma. Men du *lever*. Detta är huvudsaken. En kraft har kommit in i din själ, som utjämnar allt, liksom trädet läker sig självt genom den livskraft, som går genom stammen. Guds mäktiga liv är ingjutet i din själ. s 169

Avsnittet inleds med några påståenden om att Gud i bibeln ges olika epitet. EG försöker påvisa att Herren uppenbarar sig för Abraham med nya namn utifrån varje nytt skede i dennes liv. Men dels är EG:s utläggning ofullständig, dels ger utläggningen inte ytterligare substans åt avsnittet.

Bibelhänvisningarna

Relevanta Bibelhänvisningar (markeras med *) men också sådana (de rörande betydelsen av de skiftande epiteterna på Gud) som visserligen är relevanta men i sammanhanget saknar förklaringsvärde. Markeras med * inom parentes.

(*) 1 Mos 2:7 s 168 Och Herren Gud formade *människan af jordens stoft* och inblåste uti hennes näsa en lefvande anda, och så vardt människan en lefvande själ.

(*) 1 Mos 3 s 169 Och Gud sade *varde* ljus...

(*) 1 Mos 17:1 s 167 Då Abram var nittionio år gammal, syntes Herren för honom och sade till honom: Jag är Gud allsmäktig. Vandra inför mitt ansikte och var fullkomlig.

(*) 1 Mos 17:1 s 168 När Abram var nittionio år gammal, uppenbarade sig HERREN för honom och sade till honom: "Jag är Gud den *Allsmäktige*. Vandra inför mig och var ostrafflig.

(*) 1 Mos 21:33 s 167 Och han planterade en tamarisk vid Beer-Seba och åkallade där Herrens, *den evige Gudens, namn*

(*) 2 Mos 34:29 s 168 Och när Mose steg ned ifrån berget Sinai och vid sitt nedstigande ifrån berget bar de två vittnesbördets taflor i sin hand, visste Mose icke att hans *ansiktes hud hade blifvit strålande* däraf, att han hade talat med honom.

(*) 2 Mos 6:3 s 168 Och jag uppenbarade mig för Abraham, för Isak och för Jakob, såsom Gud allsmäktig, men under mitt namn af Herren, gjorde jag mig icke känd af dem.

(*) Ps 89:27 s 168 Han skall kalla mig så: *du min fader*, min Gud och min frälsnings klippa.

* Joh 1:2 s 169 Detta var *i begynnelsen hos Gud*.

* Joh 1:12 s 169 Men åt alla dem som mottogo honom gaf han makt att blifva Guds barn, dem som tro på hans namn.

* Joh 3:4 s 169 Nikodemos sade till honom: Huru kan en människa födas, när hon är gammal? Icke kan hon väl åter gå in i sin moders lif och födas?

* Joh 3:8 f s 169 Vinden blåser hvarthän vill, och du hör hans röst, men du vet icke hvarifrån han kommer och hvarthän han far; så är hvar och en som är född af Anden. 9Nikodemus svarade och sade till honom: "Huru kan detta ske?"

* Joh 3:16 s 169 Ty så älskade Gud världen, att han utgav sin enfödde Son, på det att *var och en som tror på honom skall icke förgås, utan hava evigt liv*.

* Joh 11:41 f s 168 Då togo de bort stenen. Och Jesus lyfte upp sina ögon och sade: "Fader, jag tackar dig för att du har hört mig. Jag visste ju förut att du alltid hör mig; men för folkets skull, som står här omkring, säger jag detta, för att de skola tro att det är du som har sänt mig."

* Rom 8:15 s 168 Ty I hafven icke fått trældomens ande åter till räddhåga, utan I hafven fått barnaskapets Ande, i hvilken vi ropa: *Abba, Fader!*

* Rom 8:16 s 169 Anden själv vittnar med vår ande att vi äro Guds barn.

* Gal 4:4 ff s 168 Men då tiden var fullbordad, sände Gud sin Son, född af kvinna, född under lagen, på det att han skulle friköpa dem som voro under lagen, att vi skulle få barnskapet. Men emedan I ären barn, har Gud sändt sin Sons Ande i edra hjärtan, som ropar: *Abba, Fader!*

* Gal 4:4-6 Men när tiden var fullbordad, sände Gud sin Son, född av kvinna och ställd under lagen, 5för att han skulle friköpa dem som stodo under lagen, så att vi skulle få söners rätt. 6Och eftersom I nu ären söner, har han sänt i våra hjärtan sin Sons Ande, som ropar: "Abba! Fader!"

* Gal 4:5 s 167 På det att han skulle friköpa dem som voro under lagen, *att vi skulle få barnskapet*.

* Gal 4:6 s 169 Men emedan I ären barn, har Gud sändt sin Sons *Ande* i eder hjärtan, som ropar: *Abba, Fader!*

(*) 1 Tess 5:24 s 167 Trofast är han som kalar eder, han skall ock göra det.

(*) Jud 14-16 s 168 Om dessa har ock Enok, den sjunde från Adam, profeterat, sägande: "Se Herren har kommit med sina otaliga helgon för att *hålla dom* öfver alla och staffa alla ogudaktiga för alla de ogudaktighetens gärningar, som de hafva öfvat, och för alla de hårda ord, hvilka de såsom ogudaktige syndare hafva talat mot honom". Dessa knota alltid, klandrande sin lott och vandra efter sina lustar; och deras mun talar skryt, under det att de smickra personer för nyttas skull.